

Tiho pada snežec beli...

Dobra mamica mi je ob mrzlih zimskih dneh pravila vsakovrstne zgodbe, resnične in izmišljene. Med temi zgodbami mi je ostala posebno sveža tista, ki mi jo je mamica pripovedovala ob prvem sneženju, da namreč angelci pometajo prostrane nebeške dvorane in da so na zemljo padajoče snežinke te nebeške smeti. Tako nedolžno sveto sem verjel maminim besedam, da sem se pozneje v prvih šolskih letih skoraj sprl, ko so starejši trdili drugače.

Pa je že tako, da tudi zgodbam človek verjame le nekaj časa. Tudi jaz sem zvedel, da je bilo ono pripovedovanje le zgodba, ki je potolažila mojo otroško radovednost.

Pozneje sem izvedel, da je v ozračju vse polno vodnih hlapov. Ti se v hladnih plasteh spremene v silno, silno majcena zrnca. Čim hladnejše je, tem manjša so ta zrnca. So seveda težja od vodnih hlapov in zato začno padati proti zemlji. Med padanjem pa se taka zrnca med seboj združujejo in zlepljajo in to so snežinke, ki se jih mladina tako veseli. Bržčas ste si že vsi ogledali tako snežinko, ki pa vam je kar med ogledovanjem izginila. Rastopila se je in vsa ona lepota je postala v bežnem trenutku kapljica vode.

Snežinke so šesterokrake zvezdice, čudovito krasnih oblik, da ga ni umetnika, ki bi zmozel tako natančno in lepo izoblikovati tako majhno zvezdico, kot jo ustvari priroda. Čim mrzlejš je ob sneženju, tem manjše in tem lepše so snežinke. Če pa je takrat, ko potujejo snežinke na zemljo, toplo, so snežinke veliki kosmiči, »cunje«
jih imenujejo ljudje. Bilijone in bilijone snežink pade na zemljo, vendar so učenjaki ugotovili, da nista niti dve med seboj popolnoma enaki in skladni. Kar na slikah si oglejte različne oblike sneženih kristalov, ki skupaj sestavljajo snežene tančice, ki pozimi prekrijejo našo zemljo.

Mladina se veseli snega, mnogi pa so v skrbeh, ko zapade. Res ni prijetno zmrzovati, niti gaziti v celec, vendar se zavedajmo, da je sneg nujno potreben.

Med sneženjem se v zraku nahajajoči prah oprime mokrih snežink, ki torej spotoma lepo očistijo naše ozračje prahu, ki je mnogokdaj nositelj bolezenskih klic. Ta prah pa je obenem dobro gnojilo in se spremeni v rodovitne delce zemlje. Saj ste gotovo že čuli rek, ki pravi, da je marčev sneg beraški gnoj.

Tudi nujno potreben je sneg zemlji, kajti pod sneženo odejo se utrujena zemlja lepo mirno spočije in bela odeja jo greje, da ne zmrznejo kali v njej vsejanih rastlin. Voda pa, ki nastaja ob taljenju snega, počasi in globoko namoči zemljo in ji prinese rodovitnega prahu. Sneg je torej ljudem ne samo nevšečnež, ampak tudi dobrotnik. Mladini pa je še posebej predmet mnogih zdravih zabav.

